

MAGAZIN Sportiv

DE PE TUȘĂ...

Cîteva clipe înainte meciului. De la stînga la dreapta: V. Pădureanu, Voronin (capitanul echipei U.R.S.S.), N. Mihăilescu, Galici (capitanul echipei Iugoslaviei) și A. Pirvu

Recent am avut plăcerea să „țin” una din „tușe” la meciul de fotbal Iugoslavia—U.R.S.S., încheiat, după cum se știe, cu scorul de 1—1.

În ciuda terenului desfundat, jocul a fost foarte frumos și de un dinamism ieșit din comun, fapt care m-a obligat să fug tot timpul încolo și

încolo. Așa se face că, deși la începutul jocului dîrdîiam de frig, la fluierul final eram transpirat de-a binelea.

Iată acum cîteva impresii...

1. Nivelul tehnic ridicat, în ciuda dificultăților terenului. Printre cei mai buni la acest capitol: Mesli, Skoblar, Metreveli, Voronin, Zambata. În legătură cu tehnica, aș vrea să arăt că în tot cursul jocului nu am văzut nici măcar un singur atac prin alunecare. Apărătorii, foarte bine organizați în ansamblu, nu riscă să se autoelimine prin atacuri decisive, preferînd urmărirea adversarului și „scoaterea” mingii la momentul oportun.

2. Capacitatea de efort mare, alimentată de o voință la fel de mare. Ca unul care m-am aflat la un metru de Jusufi, Ponomarev sau Galici, mi-am dat seama de intensitatea efortului depus. Drept urmare: o mobilitate

remarcabilă, adică un permanent joc de mișcare.

3. Multă gîndire și suplețe tactică, concretizată prin atragerea echipei adverse înspre poarta proprie, pentru slăbirea frontului apărării, în vederea contraatacului. Golul lui Serebrenikov (U.R.S.S.) a fost înscris în urma unei incurșuni hazardate a lui Jusufi, care a fost lăsat să avanseze.

4. Prezența a doi portari de mare clasă: Iașin și, în egală măsură, Șkorić. Dacă cele două porți ar fi fost apărate de doi portari de valoare medie, scorul normal ar fi fost 5—5 sau 6—6. În concluzie, un joc frumos și foarte rapid (cu tot terenul greu) în care m-a impresionat în mod cu totul deosebit spiritul de dăruire al jucătorilor, care nu și-au permis nici un moment de odihnă. Acest timp de odihnă este programat, se pare, în afara celor 90 de minute. Cum s-ar spune, totul la timpul său...

ALEXANDRU PIRVU
arbitru

„Suporterul pasionat”

Iarna e tulca. Fiartă bine, cu zahăr, boabe de piper și scortisoară. Vara e berea. Rece, de la gheață, cu spumă.

La nevoile, sortimentele se pot inversa. Asta n-are importanță. Important e amicul, el, suporterul. Are un singur obiect: fotbalul, o singură pasiune: jucătorii de fotbal. Îl preferă între sezoane, în anotimpul mort pentru fotbal, cînd jucătorii au timp.

— Te fac „una mică”?... De multe ori, preopinatul răspunde plătisit, cu un gest din cap care ar putea defini prezența unei linguri de ricin. Îl mai doare și acum capul de la „una mică” de ieri...

Suporterul are și teorii: — Pentru voi, fotbalistii, sfîntă e vodca, ori romul! Nu miroase antrenorului. În locați vorbește tare, să-l audă oamenii: — Maestre, adu aici la băieții noștri...

Discuțiile despre fotbal încep pe încetul, pe ocolite. Apoi se pătrunde în tainele sportului adorat... După a patra literă... Su-

porterul e grijuliu. Scoate imediat certificate medicale, ori de cîte ori „omul” are nevoile, motivări de la cursuri, aranjează cu seful de la serviciu o absență... — Mă băieții, condiția fizică înainte de toate. Sănătate și... noroc!

Însoteste echipa la gară. Merge și în deplasări. Cu noaste terenul.

— Grozav a fost la Constanța. „Briza mării”, pe fa- leză... Da! la Iași? Tari moldovenii ăștia. Preț de vreo 14 grade... Bucium... Cotnari...

Suporterul acesta are răbdare. Stă cu „băieții”, pînă la una noaptea. „Să nu se plătisească”. Îl conduce acasă.

Știe să consoleze: — Dacă i-au avut pe arbitru... Al 12-lea pe teren. La primul gol era ofsaid, pe al doilea i-au marcat dinafară, la al treilea portarul avea soarele-n ochi...

Știe să încurajeze: — N-au ochi pentru voi... Toți, absolut toți ați putea intra în națională. Ce-aș mai merge cu voi,

chiar și în străinătate. Eu mă pricep la chestii de astea... străine. Băiete, a du-ne două „Gin”-uri mari. Are o mulțime de calități și se socotește ca una din personalitățile marcante ale orașului.

Recent a avut un mic necaz. A comentat cu lux de amănunte (la bufetul „Odobesti”) jocul subtil, tehnic, al halfului dreapta, acolo de față. De-abia mai tirziu a aflat că omul nu jucase. Corespondentul local telefonase din greșală și numele lui la ziar. „Suporterul pasionat” nu fusese tot sezonul la nici un meci!

ALECU POPOVICI

P.S. Din fericire această „fișă” riscă să devină tot mai singulară...

Mai ales că „suporterul pasionat” s-a dovedit că nu acționează tocmai și nu mai din... pasiune pură. Mi-a ajuns la ureche o întimplare cu implicații juridice, o chestiune cu niște bilete „în plus” la o chermesă.

„Suporterul” se pare că a făcut „henț” (nu degeaba e „as” în tehnică) — apus mina, obținînd „un ce profit” pentru a-și echilibra „pasiunea”.

A. P.

Știați că?

(mai ales în timpul iernii) în echipa Jönköping, și a fost selectionat de mai multe ori în prima reprezentativă a Suediei.

...184 din cei 305 sportivi care au reprezentat S.U.A. la J. O. de la Tokio sînt studenți?

Avantaj pentru Clay

● Aminarea meciului de box dintre Cassius Clay și Sonny Liston, survenită cu 24 de ore înainte de data la care urma să aibă loc întîlnirea, a constituit o mare „lovitură” pentru organizatori, care au suferit o pagubă de 400.000 de dolari (cheltuieli de publicitate, avans pentru chiria sălii etc., etc.).

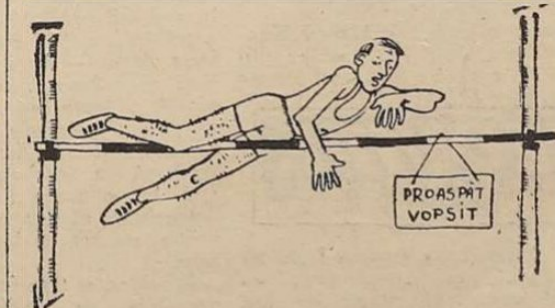
● Așteptînd să fie operat de speriat, încît infirmiera care îl îngrijea s-a simțit datoră să-l îmbărbăteze. Și, cum îl știa foarte orgolios, i-a spus:

— Cassius, nu uita că tu ești cel mai tare om din lume!

— Da... dar nu astăzi — i-a replicat Clay, clătînd trist din cap.

● Fostul campion mondial de box, Joe Louis, care urma să redacteze cronică meciului în coloanele unui ziar american, a spus următoarele:

— La un boxer de vîrstă lui Liston, timpul contează foarte mult și aminarea meciului cu 6 luni constituie pentru el un dezavantaj. Credeți-mă, vă vorbesc din experiență: îmi amintesc că în 1948, cînd meciul meu cu Joe Walcott a fost aminat, aceasta a constituit pentru mine un mare handicap. (N.R. Joe Louis a cîștigat totuși prin k.o. în repriza a XI-a). Clay este beneficiarul acestei amînări. În iunie 1965 el va cîntări — probabil — cu 5 kg mai mult și acest plus de greutate are o mare importanță. Cit despre Liston, este greu de crezut că peste 6 luni va fi mai bun decît este acum.

Fără cuvinte

Desen de V. CHIRIȚA — student, București

Posta MAGAZIN

PETRE NÂTASE, COMUNA TOHANI. — La ultimul campionat mondial de volei (masculin), disputat în 1962 la Moscova, clasamentul a fost următorul: 1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. România; 4. Bulgaria. Viitoarele întreceri pentru campionatul mondial de volei vor avea loc în 1966 la Praga (masculin) și la Lima — Peru (feminin).

VICTOR JANSKI, BUCUREȘTI. — Este adevărat: în urmă cu cîțiva ani, pe stadionul Republicii din Capitală, iul a învins cu 1—0 pe C.C.A. (Steaua) printr-un gol înscris în urma unei neînțelegeri între Voinescu și Zavoda II la repunerea mingii în joc dintr-o... lovitură de la poartă. Mai sînt unii care au uitat această fază? Voinescu și Zavoda II în nici un caz!

M. BALTA și G. ENACHE, PITEȘTI. — Un lucru vă pot confirma și anume că Humis a fost antrenor — și a și jucat — la echipa U.C.B.

Venus (I.C.A.S.), Dv. ne mai cereți însă să vă spunem dacă el a făcut parte din formația utilizată în meciul de baraj cu echipa Locomotiva-Fetești. Ne pare rău, dar nu avem o astfel de evidență. Și, ghinion, nici nu ne aducem aminte de acest meci. Este o lipsă a noastră!

RAUL MATEI, BUZĂU. — Dumitru I., care a jucat la Metalul București, activează de cîțiva vreme în rândurile fostei echipe divizionare B. Carpați-Sincla, participantă astăzi la campionatul raionalului Cîmpina.

E. ARVAG, GALAȚI. — Nu se poate face un „clasament” al primelor 10 ramuri de sport care dezvoltă cel mai mult organismul. Fiecare sport își are frumusețea și utilitatea lui. Fără îndoială însă că în anul ocupat un loc de frunte din punct de vedere utilitar. Dar nu, strict, să învîtăm și șchiul, iarna, la Predeal sau la Sincla, nu faci nimic cu înutul!

D. M., BĂILEȘTI, OLTE-NITA. — Puteți semna cu numele întreg, fiindcă Penciu, valorosul nostru jucător de rugbi, nu se poate supăra pentru această epigramă inspirată de loviturile ratate în meciul cu Franța.

Nu știu cum s-a întîmplat, dar tragînd mereu spre buturi Penciu a înregistrat multe, prea multe... re-buturi!

ȘTEFAN DIACONESCU, COMUNA BOGHEȘTI. — Atî! Steaua cit și Dinamo București dețin victorii cu 4—0 asupra lui Honved-Buda-pesta.

PAVEL MEDIAS. — Știința Timișoara a mai... „plecat” de două ori în „B”. În 1951 și la sfîrșitul campionatului pe anul 1958/1959. Dar atunci, de fiecare dată, s-a întors repede în „A”. În anul următor. Acum — referindu-ne cel puțin la comportarea pe care au avut-o în tur — studenții timișo-

reni lasă impresia că vor face un popos mai lung în categoria „B”. Dar, poate că se mai... răzgîndesc!

LUCIAN BIDA, COMUNA BIRCEA MICĂ. — 1) La Melbourne, boxerii noștri au cucerit următoarele medalii: Nicolae Linca (aur), Gheorghe Negrea și Mircea Dobrescu (argint) și Titu Dumitrescu (bronz). 2) Așa cum s-a anunțat, Didi, deși are acum 36 de ani, își reia activitatea competițională. 3) Rapid a cucerit de 7 ori „Cupa” dar campionatul niciodată. Dv. stăteți sigur înăsa că actualul campionat va fi cîștigat de către „băieții teribili” din Gulești. Regret că n-am putut des-luși data la care a fost expeditat scrisoarea: înainte sau după meciul cu U.T.A. 1. Ne place, oricum, că sînteți un optimist!...

ION POSTASU